

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ виносить
на цілий рік 10 зр. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
місячно 1 „ — „
для заграниці 20 рублів або
40 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Горювіча в
Чернівцях, ул. головна ч. 17.

ВИХОДИТЬ

щодня крім неділь і ру-
ських свят о год. 5. по пол.

Редакція і Адміністрація
„Буковини“ знаходиться в
Чернівцях (ул. Петровича
ч. 2.)

Оголошення приймає ся за
оплатою 6 кр. від стрічки;
а в „Надісланім“ по 10 кр.
від стрічки.

БУКОВИНА

Мужик против мужика.

До нашої редакції трохи не щодня приходять селяни і з подальших сторін то за порадою, то так собі на розмову. Чудні річі розповідають они нераз про своїх краян, таких самих мужиків, як они.

— Кажу вам, — оповідає мужик з Шубранця — найтяжше дати собі раду таки з нашими людьми. Нехай тільки постане в селі читальня, зараз і вороги возьмуть ся. Против читальні звичайно йде панотець, йде двірник, йдуть всі май заможніші люди, йдуть жида — ціла хмара ворогів, кажу вам. То вже панотцям і жидам не дивую ся — они не наші, звичайно чужинці, аби заробили на нас, а там „нехай вас Бог помилує, що нам до вас?“ — Але от наші люди! З ними морока велика. Що ви на то скажете?

В Шубранці двірником є мужик Мустаца, бо є й мужики Мустаці. Знає він, що ему панованія вже не багато, що его з двірника скинуть, так він тепер переслідє читальників гірш нехриста. Розбій пішли по селі такі, що годі на улицю показати ся. Мустаца має двох синів і они обрали ся калфами поміж флекєвами (паробками). Паробків у нас з 60; всім кажуть скидати ся по 10 кр. на данец, наймають музики за 1 зр., а за рєшту, за

пятку самі шють і потім йдуть по селі розбєм на читальників. Є в селі один кут, де самі читальники, — то там на розбій не поважать ся, але читальникам в Мустацївекім куті судна година. От і сеї неділі у Мудрія сиділо собі кількох читальників, аж ту на хату напало кількох тих запитих ворогів і давай напастувати читальників. Прийшло до бійки і в бійці одному напастниківі прийшло ся дуже круто, побили его так, що не знати, що з ним буде. Зачне ся тягання по судах, а про що? Про глуцоту людеку. Та бо навіть сам двірник вибиває вікна читальникам. Удавали ся ми вже й до староства і до жандармів, не могло, не хотіли нам ладу в селі завести. Може аж тепер зглянуть ся на нас та возьмуть нас в опіку, бо-ж ми, читальники, не до злого людей ведем, а до доброго. Наш двірник Мустаца думає пятакою дійти до того, щоб на весні вибрали его знов двірником. Але то ему не вдасть ся! Знаєте, як він людей карає? На ніч замикає до громадєкого арешту, а на день гонить до своєї роботи.

— А як там вашій мужицкій трафіці веде ся?

— Та добре би вело ся, як би не то, що й она ворогів має. Жидам кривда, що ми маємо трафіку, а они ні. Так они далі намовляти наших противників, аби заложити

другу трафіку. І ще ви на то? Наші люди-християни хотять повалити трафіку нашу мужицку, аби жид трафіку дістав. Такі то наші люди, без сумнія!

А мужик з Топорівців слухає того і про своє село починає таке розповідати:

— Наш двірник Двірничук такий самий. І він знає, що вже довго двірникувати не буде, отже під кінець свого панованія що тільки може, то робить для себе; інтерес робить на громадї. Побудував він, знаєте, собі хату; вартує так з тисяч лєвів. Ту хату наміг ся він відпродати громадї на дім громадєкий. Скликав раду, сам проводив на ній, і рада ухвалила купити від него хату за 1900 лєвів. Голова читальні Гєлич подав протест до виділу краєвого, що як так можна, аби рада під проводом двірника купувала хату від двірника. Прийшла з виділу відповідь, що двірник не сьміє на тім засіданю бути. Ну, але про то таки ухвалили купити від него хату. Жида ухвалили і поплечники Двірничукові. Бо то, знаєте, рука руку мие. І жида зробили на тім інтерес.

У нас, в Топорівцях, церков маленька, а село велике. Стала рада торік, аби толоку пустити в аренду, а дохід обертати на школу і на будову церкви. Люди не противили ся, думали собі: коли на цер-

17) ФРІЦ РАНДЕЛЬ.

Повість з норвєского

Хр. Вінтергєльма.

(Далше).

В хвильку потому мала замір вийти скоро з комнати, але щось, здає ся, нагле нагадала собі і завернула ся знов ходити. Фріц захоував ся тихо і очікував бурі. Для него було приємним улегченєм, видіти єї такою.

„Отже ти не віриш в нічо?“ промовила нарешті.

„Я вірю у все.“

„Все?“ Станула і гляділа на него з боку.

„Так єсть, у все, що видимє.“

Почала знов бігати там і назад. Для неї не варто було питати далше. Для неї був він таким самим невєрою, все одно, в що би не вірив, если се не була євангєлилка наука після катєхису і символїчних книжок. Навіть если би тільки поверховно вірив після них, то се лїше, як тверда віра в що небудь другє.

„Так не схочеш певно піти зі мною в неділю до церкви?“

Тепер пізнав він знов насмїшливу напрєність матери і се задоволило его дуже.

„Чому? дуже радо!“ відповів з великою приязністю в тонї. „Я піду від серця радо з тобою, куди лиш схочеш.“

„О ні, дякую!“ відповіла скоро перебиваючи.

„Як хочеш, мамо.“

Она надїяла ся зпочатку опору від него і приготовила ся на прикре рішучє уїмненє; але тепер лютила ся, що він в той спосіб піддав ся так, що нагальність опанувала єї цілком і она вийшла з гуком і шумом, обертаючись ще в дверях з злісними словами до него: „Я не могу з тобою говорити бїльше.“

Фріц побїдив. Він був податливий, лагідний і приязний, коли она захоувала ся твердо і відпихаючи.

Коли за хвильку закликали до обїду, мати вже заняла була місце. Зпочатку була трохи вимушена і маркїтна, але не сказала ані слова про те, що стало ся, і не звертала пізнійше на се бесїди. Очевидно чула, що загнала ся за далеко, і не знала ще добре, як має знову забратися до річи. Дятого говорило ся про цілком иньші справи і навіть не дотикано єнільної жалоби, що їх звєла разом, а підчас часто куляючого розговору видало ся, як би настрій в день похорону дуже вже почав уступати і відгравав у них підрядну ролю. Бура остудила воздух, і євїтовість вийшла у матери знов бїльше на верха; она накладала так само собі як і ему дуже часто потрапи, не забувала навіть на заправу корїнями і соєм ворцєстровим і споживала з добрим апетитом; оповідала про родини своїх знакомих, котрих він не бачив від довшого часу. Він довідав ся, котрі з них дістали кілько дїтний, хто оженив ся, де відбули ся хрєстини чи погріб, хто в господарствї мав нещастє, а хто одержав єнащину.

Сиділи обоє на своїх старих місцях, коли батькове було порожне, але не виглядало, щоби хоть одно з них запримїтило се. Як раз коли прийшла печєня на стїл, поступив грабар там на цвинтари так далеко в праці, що послїдня видима рожка на труні старого Рандля була закрита землею. Заким они піднесли ся від столу, був грїб аж по береги повний.

Пополудни прийшов пастор. Він дістав в посилицї великий гонорар і чув ся спонуканим подякувати за се; ривночасно хотїв сумуючим сказати кілька слів потїхи: *utile cum dulci*.

„Не правда-ж, ви і ваш син хочете прийти до причастия?“ сказав, підносячи ся до відходу.

„Мій син не йде,“ відповіла панї Рандель, спускаючи очи з побожною вєстидливостю. Пастор звернув ся з повільним, повним гідности рухом трохи до Фріца, підніє повіки, поглянув на него, але не сказав нічо иньшого, як: „ах, так!“ Фріц чув, що в тонї лежало щось так євїщеного вивіщеного, так іронїчного, що дуже добре розумів змисл: Ви отже також один з недовірлив, один з бїдних, негямущих, заблуканих ся овечок! Але він міг тільки легким уклоном відповісти і делїкатним усмїхом, котрий міг собі євїщеник толкувати, як сам хотїв.

„Отже вилиш, Фріц,“ сказала мати гнївно, коли євїщеник віддалив ся, „як задивляють ся на се розумні люди.“

„Так єсть, як євїщеника загвоздженість розширає ся від самосєвїдомости і зарозумлості.“

тив юридичних факультетів в справі інструкції для юридичних іспитів державних.

Відень. Місцеві часописи доносять з парламентарних кругів, що проект закону о управильненю платні урядників прийде під наради парламенту ще перед бюджетом.

Будапешт. Вчора в полудне відбуло ся торжественне отворене нового мосту Франц Йосифа над Дунаем самим цїсарем в присутности архикнязя Йосифа, міністрів, членів парламенту і багато достойників.

Шербург. Вчора о 1/2 3 год. прибули сюди царска пара, повитана 101 вистрілами з армат. Іменем держави повитав царску пару президент Фор враз з міністрами Мелїн, Любе і Брісон. Президент поїдував царицю в руку, а цареви подав руку. Опісля відбула ся дефілада маринарки.

Шербург. О 1/2 7 год. відбув ся пир. Президент Фор висказав іменем французского народу бажаня для царської родини, для щасливого панования і щастя Росії та заявив, що повитане, яке устроить французский нарід царській парі, докаже щирість і приязнь Франції до царя. Президент припімнув численні обяви приязни Росії для французской маринарки, згадав торжество в Кронштаті і Тульоні. — Цар подякував за сердечне повитане і запевнив, що поділяє чувства, висказані Форум. Цар пив на французский нарід і маринарку та цокнув ся з Форум. По пирі розговорював цар з Форум 20 минут. О 1/2 9 год. відїхала царска пара до Парижа, а о 3/4 8 год. президент Фор. Царску пару працано серед вистрілів з армат.

Літературне Товариство
„РУСКА БЕСІДА“
в Чернівцях,
улиця Петровича число 2,
має на складі:
„Ілюстровану бібліотеку“
для молодіжи, міщан і селян, редаговану
Омелянном Поповичем
року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892,
1894, по 1 зр. 20 кр. за рочник, а всі 7
разом за 7 зр.
3 пересилкою поштовою 7 зр. 30 кр.

Прекрасна повість Ольги Кобилянської „Царівна“ вийшла накладом „Буковини“ окремою книжкою, котра має 424 сторін, вісімки, і коштує лише 1 зр. 20 кр., з пересилкою не рекомендованою 1 зр. 30 кр., з рекомендованою 1 зр. 40 кр. Передмову до повісти написав Осип Маковей. „Царівна“ так своїм змістом, артистичним обробленем, які благородною тенденцією визначає ся дуже поміж нашими новітніми повістями.
Купити можна в редакції „Буковини“. Тут також можна дістати оповідане О. Я. Кониського „В день святаї волі“ за 10 кр., з пересилкою 12 кр. і оповідане Т. Галїна „Перші Зорі“ за 30 кр., з пересилкою 35 кр. Купуйте!

„Дністер“
товариство взаїмних обезпечень
у Львові ул. Валова ч. 11.
перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Впреосв. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех галицких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнижшою оплатою.
Шкоди дїквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністрови“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвиші суми
Полїси „Дністра“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.
На жите можна обезпечити ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услїва і видає полїси і квїти в рускїм язиці.
Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць вкладки до опроцентованя по 5 процент. І гаранція цїлковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тільки власителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.
Зголошеня о удїлене агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ і ШКОЛІ
повинна знаходити ся
Народописна карта
українсько-русского народу,
зладжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвїта“, а виконана в літографічнїм закладі Андрія Андрейчина у Львові.
Книгарска ціна карти, наклеєної вже на полотні, виносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвїти“ і передплатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.
Купити можна в „Просвїті“ у Львові, ринок ч. 10.
Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

Приватна клініка хірургічна
(Приватна лічниця операційна)
Д-РА СТ. КВЯТКОВСКОГО
емерит. оператора ц. к. хірург. клініки університетской Білгород-Гусєвбаєра у Відні
находить ся
в Чернівцях, улица Мендєра ч. 25.
В справі приймає хорих і інших інформацій треба удавати ся до управителя приватної клініки Д-ра Квятковского в Чернівцях, улица ратушева (дїм Вішофєра.) (52—100)

П. Т.
Отсим маю честь повідомити шановних відбирателїв, гостей і публицу, що я перебрав існуючий досї під фірмою
АНТІН ТАБАКАР і ГАІНА
склад корінних товарів, вин і делїкатесів
(заснований 1812 р.),
а окрім того
АГЕНТУРУ і СКЛАД РІЛЬНИЧИХ МАШИН
з днем 1-го липня с. р. і буду дальше вести під мою власною фірмою
СТЕФАН ГАІНА.
При сїй нагодї складаю сердечну подяку за довіре, оказане так часто попередній фірмі, і прошу уклїнно, мати те саме довіре на дальше і для мене, при чїм запевняю, що все старатиму ся задоволити шановних гостей добірними товарами найліпшого сорта, низькими цінами і уважною услугою.
Прошу о часті замовленя і пишущь з поважанем
Стефан Гаїна.

Рух поїздів залізничих
важний з днем 1-го мая 1896 після середно-европейского годинника.

Приходять	Поїзди			Відходять	Поїзди		
	поспїшні	особові	мішані		поспїшні	особові	мішані
до Чернівців				з Чернівців			
З Відня, Кракова, Львова, Станїславова, Коломиї і Снятина	1128	657	1028 550	До Снятина, Коломиї, Станїславова, Львова, Кракова і Відня	347	941	1029 538
З Бугарешту, Яс, Сучави, Глїбоки	329	912	1000 523	До Глїбоки, Сучави, Яс, Бугарешту	1203	717	1048 616
З Новоселиць, Садагури			1113 950	До Садагури, Новоселиць			430 621

Підчеркнені числа означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано. — Середно-европейский час рїзнить ся від львівского о 36 минут, а від черновецкого о 44 минут; коли на залїзниці є 12 год., то на львівекім годиннику є 12 год. 36 мин., а на черновецкїм 12 год. 44 минут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях. За редакцію відповїдає **Осип Маковей.**
З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Осипа Бучканича.

